ruoka naiset politiikka Ninna Frosenius travellaus leivonta

media

KVANTTI

ekspariaatit

deittailu FYYSIKKOKILLAN KILTALEHTI

I/2011

laukut televisio opiskelu golf
virkkaaminen mac suklaa arkkitehtuuri
yhteiskuntakritiikki kissat valokuvaus vauvat runot
treenipäiväkirja kaupunkikulttuuri korutyöt jalkapallo
lääkis deittailu au pair rock linux kengät leffat arkielämä
mainonta ruokavalio ulkosuomalainen Koripallo
kuvajournalismi opinnäytetyöt luontokuvat novellit koirat
vauvakuume Koripallo hemmottelu laihdutus
piparin maailma fail naksutinkoulutus
parsonrussellinterrieri askartelumassat
huovutus euroviisut häät hassuttelu tietoturva trendit
ajattelu koripallo viini Stephen Elop

TÄSSÄ LEHDESSÄ:

4 Puhiin palsta
5 Miesblogi
6-8 Otalooks
9-13 Martti ja teatteriväki
16 Harvinaisten reaalilukujen seura
18 Kotilääkäri
19 Pentiskorneri
21-23 Hän on ulkomaalainen
24-25 Ulkomaankirjeenvaihtaja
26 Kuvaraportaasi Fuusio 64:sta

Kädessäsi seisoo (uusin Kvantti), ensimmäinen vuoden 2011 numeroista. Vuoden joka saattaa olla monille nykyisille toimittajille se viimeinen. Kaikesta vaativuudestaan huolimatta on lehden toimittamisen ohella monille kertynyt nimittäin niin paljon opintopisteitä, että nämäkin Killan hommat on joskus jätettävä taakseen. Jotta tämä vuosi ei kuitenkaan jäisi vain vanhan toimituksen joutsenlauluksi, on tämän kirjoituksen oikealla puolella havaittavissa myös nimiä joita ei ole aiemmin vastaavalla paikalla lukenut, ja niiden määrään on myös syytä odottaa kasvua tulevissa lehdissä. Ei siis syytä huoleen.

Lehteä lähdettiin tekemään teemalla blogit, mutta kuten nokkelampi jo kannesta huomaa, elää Kvantti ajan hermolla ja reagoi myös ajankohtaisiin uutisiin. Ulkomaiden tapahtumiin ei kuitenkaan ole puututtu, vaan pikemminkin erästä Suomalaista yritystä kohdanneeseen suureen tragediaan. Riippumattoman median johtotähtenä koimme velvollisuudeksemme selvittää syyt epäonnisten tapahtumien takana. Syy löytyi, ja samalla jäi myös wikileaks toiseksi, kun selvisi mitä muuta nimeltä mainitsematon ystävämme on saanut aikaan (nimi kyllä mainitaan jossain päin lehteä).

Kaiken tapahtuneen keskellä emme haistatakaan paskoja, vaan sen sijasta toivotamme piristäviä lukuhetkiä ja odotamme orastavaa raiskaussyytettä.

Rurik Tommila

LAATIKKO TÄYNNÄ NIMIÄ:

PÄÄ-NIMI:
RURIK TOMMILA

TOIMITTAVAT NIMET:
OLLI HEIKKINEN
VILI HEINONEN
TUUKKA HILTUNEN
MIKKO KATAJA
PEKKA KUPIAINEN
PATRIK LAIHO
HARRI MÖKKÖNEN
TONY NYSTEN
AINO SAIKKU
MARTTI SUTINEN

TAITTAVA NIMI:
RURIK TOMMILA

KIITOS NIMILLE:
JORI JAMSA

NIMILEHDYKKEITÄ PAINETTU:
300 KPL

NIMET PAINOI:
SCANSERI OY

Kvantti kysyy - Puhis vastaa

Fyysikkokillan mittakaavassa Suureksi Johtajaksi valittu Eetu Pursiainen vastaa meidän kaikkien hyvinvoinnista vuoden 2011 ajan. Mikä hän on oikein miehiään?

Jos olisit anus, mikä olisi perunasi?
a) Rosamunda
b) Timo
c) Vincent

Mitä sinä huudat hekuman huipulla?
a) Stop!
b) Plop!
c) Elop!

Hurmaan naisen…

a) pitkillä kävelyretkillä autioilla hiekkarannoilla auringon laskiessa.
b) Ninna Froseniuksen suunnitteleman Lillukka-sarjan tuotteilla.
c) kloroformilla.

My interests are

a) Koripallo
b) Koripallo
c) koripallo

Mitkä ovat valtasi jatkeet?

Kaksipäinen kostaja.

Paras ruumiinosani on

a)peppu
b)tissit
c)kainalot

Suosikkituotteesi Ninna Froseniuksen Lillukka-sarjassa?
Kahvikuppi.

Kuka raatikaapissa luuraa?

Kuka milloinkin. Viimeaikaisten todisteiden mukaan useimmiten eräs kaimani.

Seksikkäintä minussa on

a) Syöpä
b) Syfilis
c) Lapamato

100 miestä

1. tammikuuta 2011

Olen Nelli, 21-vuotias kiinteistötalouden opiskelija Otaniemessä. Joulukuussa 2010 löin ystäväni kanssa vetoa siitä, voisinko kaataa sänkyyni vuoden aikana 100 miestä. Panokseksi määräsimme 10 000 euroa. Haaste tarkoittaisi noin 2 miestä viikossa, mikä kuulostaa paljolta, muttei kuitenkaan mahdottomalta. Sovimme, että raportoin edistymisestäni blogin avulla.

4. tammikuuta 2011

Haaste lähti loistavasti vauhtiin uudenvuoden päivän vaahtobileissä, joihin osallistuin mieli avoinna. Minusta tuntuu siltä, että Otaniemessä jokainen ilta tarjoaa useita mahdollisuuksia. Tuntuu, että joka bileistä löytyy joku, johon haluan tutustua lähemmin. Antautua syvällisiin keskusteluihin, jotka voivat johtaa jopa tuntien pituisiin ystävyyssuhteisiin. Ensimmäisten päivien aikana minua on onnistanut jo 6 kertaa. Kuulostaa ehkä paljolta, mutta toisaalta hoitelin neljä kerralla vaahtobileiden huumassa.

16. tammikuuta 2011

Enpä ole ehtinyt hetkeen päivittää blogiani. On ollut kädet täynnä töitä, nimittäin. Haaste on edennyt loistavasti. Olen huomannut, että etenkin fyssan ja TKin bileissä lukumäärä karttuu helposti ja nopeasti. Olen jättänyt koulunkäynnin hetkeksi, jotta voin paneutua projektiin kunnolla.

12. helmikuuta 2011

Tänään aamutuimaan 100 tuli täyteen. Sujuihan tämä aika helposti. Olen ruvennut pitämään itseäni aikamoisena pelinaisena.

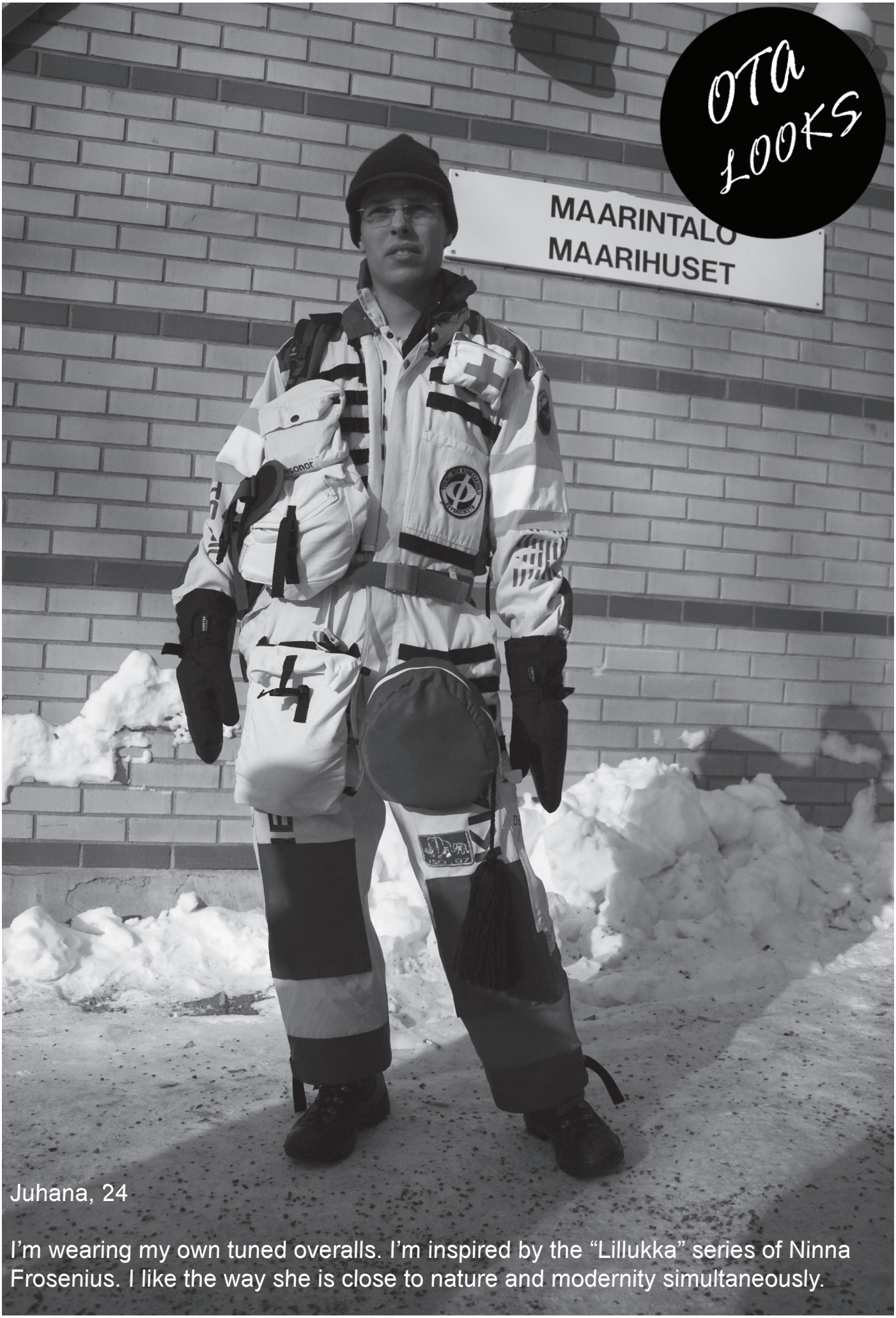

Juhana, 24

I'm wearing my own tuned overalls. I'm inspired by the "Lillukka" series of Ninna Frosenius. I like the way she is close to nature and modernity simultaneously.

Anton, 21

Comfortable overalls for heavy use. That is my way.

Stephen elopin suosikkibiisi on "Bassboom - boom boom"

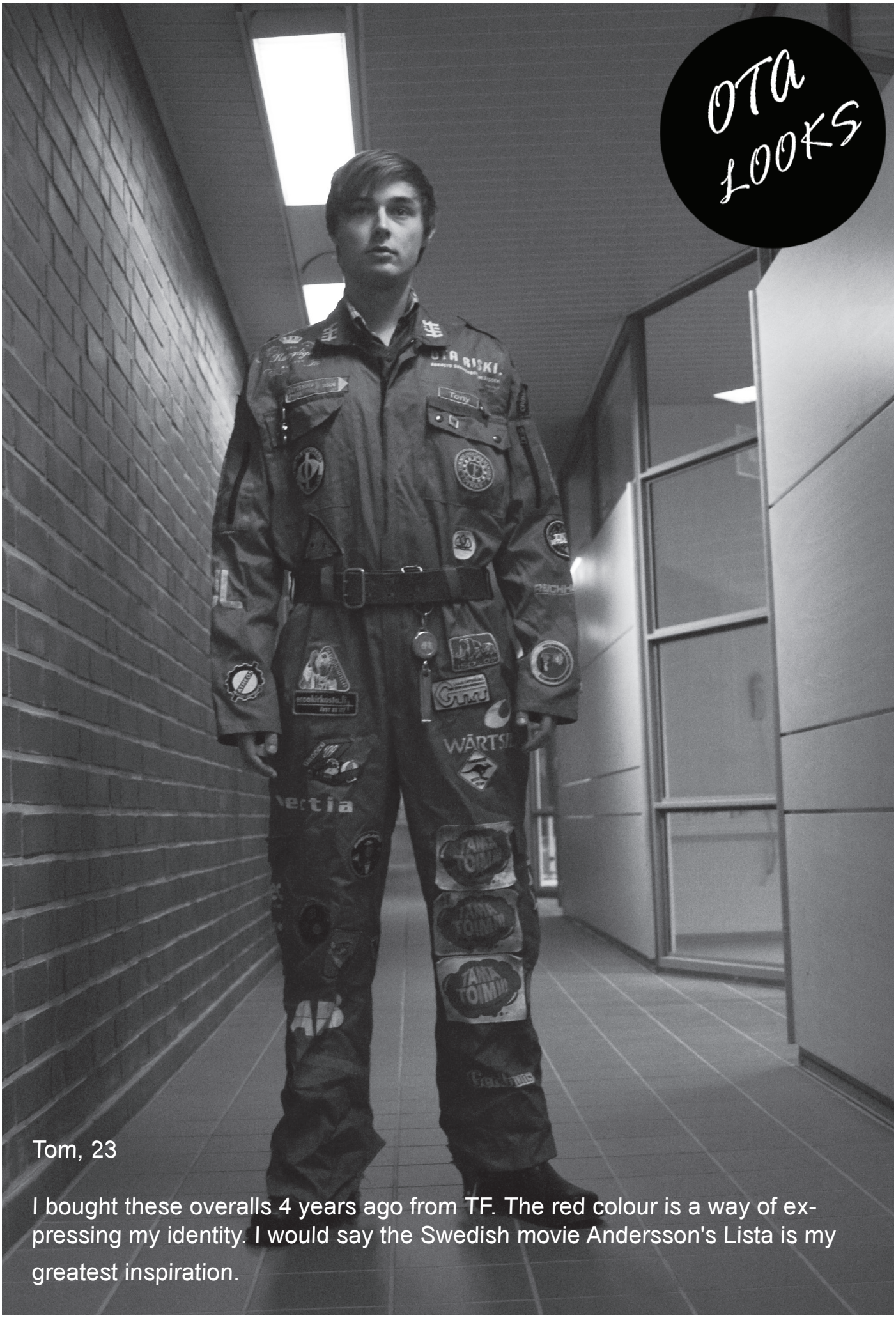

Tom, 23

I bought these overalls 4 years ago from TF. The red colour is a way of expressing my identity. I would say the Swedish movie Andersson's Lista is my greatest inspiration.

Hörhöjä kaikki tyynni?

Martti vierailee näyttelijäkoulussa

Olipa kerran perjantai. Takana oli rankka viikko ja lähdin iltaviideltä ajamaan Joensuuhun neljän tunnin unien pönkittämänä. Mieleni teki saada innostavaa matkaseuraa, joten avasin Naamakirjan ja aloin jäljittämään mahdollisia kumppaneita. Aluksi juttelin aivan asiallisesti, mutta pian kävin epätoivoiseksi ja heitin rohkeita ehdotuksia moneen suuntaan. Ei näin. Sain siis ajaa yksin. Radio oli kuitenkin loistava kaverinkorvike, joten lauloin viisi tuntia putkeen.

Kymmeneltä soitin Paavolle ja kerroin olevani puolen tunnin päästä perillä. Sovimme tapaavamme keskustassa, Joensuun legendaarisessa Palaveri ravitsemusliikkeessä. Marssin kuppilaan punaisesti ja iskin silmäni muutamaan säkenöivän ihmeelliseen parvekkeelle suuntaavaan otukseen. Luonnollisesti seurasin ja sanoin jotain epämääräistä. Paavo tuli paikalle ja keskeytti minut sopivasti ennen kuin ehdin sanoa mitään oudoksuttavaa.

Siirryimme pöytään ja keskustelu kiersi filosofisia polkuja pitkin siihen, että joukkio koostui näyttelijöistä. Mieleeni muistui muutama asiaan liittyvä seikka ja kerroin matkoistani. Sitten kuulin jotain mahdotonta: näyttelijät juoksevat seitsemän kilometrin aamulenkin kuudelta. Pöyristyin tästä väittämästä, enkä sanonut uskovani. Tässä vaiheessa joku erehtyi haastamaan minut maanantain lenkille. Suostuin ja otin puhelinnumeron. Ilta jatkui osaltani ympäri Joensuuta.

Sunnuntaina oli kaksi vaihtoehtoa. Lähden takaisin Helsinkiin ja käyn koulua normaalisti tai olen yli-inhimillinen ja herään viideltä valmistautuakseni juoksemaan. Päätin testata lenkkikamoja ja asettaa herätyksen järkyttävään lukemaan. Aamulla pomppasin sängystä suihkuun ja rattiin. Ajoin tyrskyn läpi parikymmentä kilometriä vartissa kameroita varoen.

Reijolan kohdalla yllätin väsyneen kuuloisen äänen paikallistamispuhelulla. Näyttelijät asuivat Niittylahden opistolla, jonka klassisen päärakennuksen eteen saavuin pikapuoliin. Otin käteeni Karjalaisen ja luin päivän otsikot opastajaa odottaessa. Pian joku tuli hakemaan kummastellen. Mutta yhtä pian tottui siihen, että aamulenkillä on ekstraosallistuja.

Sydän hakaten sain juoksut suoritettua ja vaadin palkkioksi perjantaina luvattua saunaa. Purevien löylyjen jälkeen menin odottamaan aamupalaa yhteistilaan, johon moni tuli katsomaan, pitivätkö huhut paikkansa. Aamupalalla ehdin sitten esitellä itseni paremmin, ja fyysikkouteni (Word ehdottaa: fyysikkosuteni) valkeni viimeisillekin. Moni yritti selvittää olenko hullu vai vaan vähän kajahtanut, ja yritin parhaani mukaan saada kaikki uskomaan, etten ainakaan ole vähän kajahtanut. Tapasin pihalla näyttelijäkoulun vetäjät, jotka ihmettelivät tempaustani, mutta käytin artikkelin kirjoittamista verukkeena, ja minun annettiin jäädä katsomaan, mitä näyttelijät tekevät.

Aamu lähti käyntiin kokoustamalla. Opiskelijat istuivat lattialla ja ohjaajat Tiina sekä Kaitsu kävivät läpi ja kyselivät viikon kuulumisia. Eniten puheenaihetta herätti Anna Liisan ensi-illan lähestyminen; siihen oli enää kuukausi aikaa. Käytiin läpi tuottamisen alueita: markkinointia, lavastusta, puvustusta ja oheistuotantoa. Pohdittiin vanhojen pukujen uudelleenkäyttömahdollisuuksia ja soittoja eri paikkoihin. Kauppakeskus Iso Myyn livemainosspektaakkeli myöhästyi ja sai luvan jäädä pois. Mihin vielä soitetaan, kouluihin, varuskuntiin, yliopistoihin, vanhainkoteihin? Muistui mieleen omat haalarimerkkisoitot ja yrityssuhdevastaavan puuhat, jotka eivät aina olleet hehkeitä ja innostavia. Annoin kuitenkin pari neuvoa markkinointiin liittyen.

Sitten alettiin roudaamaan lavasteita. Talo oli rakennettu viisikymmentäluvulla ja näyttämönä toimi Joensuun vanhin urheilusali. Muutos valmiiksi näyttämöksi vaati verhojen nostamista, lattioiden imuroimista, patterien alta pyyhkimistä, katsomon siirtoa ja muuta fyysistä työtä, johon oli jo totuttu. Minä en ollut, joten yritin näyttää järkevältä sivussa.

Töiden jälkeen pääsin kysymään, millainen fyysikko on. ”Tämmöset kakkulat”, sanoi yksi ja heitti sormet silmille. Toinen pohti, että viisaitahan ne on, mutta kolmas ehti nopeasti korjata, että ”ei, kun ne osaa laskea”. Kuului myös, ”niin ne tykkää laskemisesta ja tekee jotain kokeita”. Ja ”onko totta, että fyysikot saa pirtua, niin kuin lääketieteen opiskelijat?” Mieleeni juolahti kysyä, miksi fyysikoiden olisi hyvä näytellä. Vuorovaikutustaidoissa on ainakin parantamisen varaa, selvisi. On tehokkaampaa laskea porukassa ja silloin täytyy osata kommunikoida. Ainakaan ”ulkopuoliset eivät ymmärrä fyysikoiden puhetta”, ”jargonia pitää vähentää”. Esiintymisestä tulee aina hyvä mieli.

Lounaalla nautin ainoastaan silmänruokaa, koska lompakkoni jäi kotiin. Seurasi upeita pöytäkeskusteluja näyttelijöiden ja fyysikoiden samankaltaisuudesta. Loppujen lopuksi molemmat vaativat tutkijantaitoja, tavallaan sellaista optimistista mualiman ihimettelyä. Innostuin näistä ajatuksenkäänteistä. Roolin omaksuminen vaatii hahmon taustan, ympäristön ja ajatusmaailman ymmärtämistä. Samoin fyysikot lähtevät ongelmanratkaisuun usein yrittämällä ymmärtää tilanteen kokonaisvaltaisesti. Rakennamme itsellemme mielikuvia eri vaihtoehdoista ja lähdemme yrittämään parhaalta tuntuvaa lähestymistapaa.

Ruokailun jälkeen tarkistelimme näytelmän tapahtumia ja suunnittelimme, mitä kohtauksia harjoitellaan. Iltapäivälle valittiin muutama kohtaus, joissa oli parannuspotentiaalia ja dynamiikkaa haluttiin kehittää. Ensimmäisessä kohtauksessa Johannes yllättää päähenkilö Anna Liisan. Johannes on pojanveltukka, joka on ihastuneen rakastunut Anna Liisaan. Johannesta esittää kaksi oppilasta, jotka muodostavat hauskasti vuorottelevan Johanneksen mielikuvituslaukan ja leikkisän seikkailijan tasapainon. Anna Liisalla on menneisyys, joka saa rakastavat sanat sattumaan. Anna Liisa on rauhallinen ja omalla tavallaan toiveikas, mutta antaa tunteidensa räjäyttää koko huoneen silloin kun on pakko.

Hämmästelin näyttelijöiden kykyä muuttaa ajatusmaailmaansa valonnopeudella. Silmät kiiluen jokaisesta uusinnasta otettiin kaikki irti, ei tietenkään samaa toistaen, vaan toisia aistien ja upeiden yhteisinnovointien siivittämänä. Rohkea linja oli ainoa sallittu linja. Ohjaaja keskeytti tuon tuostakin ja antoi palautetta. Palaute oli välillä suorempaa, mutta jätti aina sopivasti tulkinnanvaraa. Mietin, miten minulle hieman esiintymispelkoisena kävisi, jos saisin kuulla epäonnistuneeni aktissa. Ei luultavasti itsetunto paljon kohenisi ja sitten menisi seuraava kerta vielä huonommin. Mutta mitä! Iteroinnithan sujuivat toinen toistaan paremmin. Huomasin, että ”nollatakseen” itsensä, nämä veijarit toteuttivat jonkinlaisen kalibrointiriitin. Liikkeitä yhdisti rytmisyys, mutta jokainen teki sen vähän omalla tavallaan. Yksi tömisteli, toinen pyöritteli jalkaa. Virnisteltiin ja ilveiltiin, täristiin. Sitten vedettiin uusi kierros sykähdyttävällä energialla.

Uskon, että meillä fyysikoilla on paljon opittavaa muustakin kuin fysiikasta tai matematiikasta. Palattuani Otaniemeen esitin oman versioni nollaustanssista päärakennuksen käytävällä. Uskaltaisin väittää, että ainakin puolet naamoista pysyi suorina. Myöhemmin, viikon loppupuolella ymmärsin, etten ollut kerännyt fyysikoiden mielipiteitä näyttelijöistä. Korjasin asian vauhdikkaalla kyselyllä. Näyttelijät ovat ”hippejä”, ”sekopäitä”, ”eksentrisiä” ja niiden ”tulosanti on erikoista”. Ennen kaikkea ne ovat itsevarmoja. Mitä tulee fysiikan opiskelun kannattavuuteen, näyttelijöiden ”ei todellakaan kannattaisi opiskella fysiikkaa”.

Reissu oli totisesti menestys, vaikka saatankin olla ainut, joka niin ajattelee. Aamukuuden lenkit saattavat jäädä pois päiväohjelmasta, mutta nollaustanssit eivät. Tapasin ainutlaatuisia ihmisiä vain aloittamalla usein merkityksettömältä tuntuvan keskustelun tuntemattomien kanssa. Suosittelen tätä seikkailunhakuista lähestymistapaa niin fyysikoille kuin näyttelijöillekin. Onnistumiset löytyvät, kun niitä etsii ennakkoluulottomasti ja hieman oudosti. Kun päälle valetaan aimo kasa itsevarmuutta ja intohimoa, niin tulokset ovat huumaavia.

Teatteri Väkivahva esittää tulkintansa Minna Canthin Anna Liisasta Niittylahden opistolla 1.4.-10.4. ja se on tilattavissa kiertueelle viikoilla 15,16 ja 17.

http://www.vakivahva.net/

Cillassa tapahtunutta

Toimarin waihto sizit

Toimarinvaihtositsit alkoivat vauhdikkaasti ulkoilmaosuudella kirpeässä pakkassäässä Otanimen uumenissa. Siellä oli ohjelmassa leppoisaa kisailua uusien ja vanhojen toimihenkiöiden kesken. Näin kilta päätti palkita toimihenkilöidensä uutteran työpanoksen ja toivottaa uudet toimihenkilöt tervetulleiksi virkoihinsa.

Mikäpä sen hauskempi jatke kisailulle kuin sitsit koko hilpeän seurueen kesken. Ja voi että, siellä ruoka ehti jäähtyä kun laulu maittoi kaikille. Olipa kerrassan mukava tilaisuus. Sitsitilan valojen jo sammuttua, jotkut innoikkaimmat jatkoivat päivän juhlistusta aivan pikkutunneille saakka. Toivottavasti sama reipas henki jatkui vielä halki sunnuntaiaamunkin :)

Toim. huom. Tekstin on kirjoittanut vieraileva toimittaja.

Minusta tämä lehti on mennyt huonoon suuntaan. Minulle tulee mielikuva, että viljelette lähinnä sisäpiirihuumoria, joka naurattaa lähinnä toimittajakuntaa sekä heidän lähipiiriään. Kaipaisin yleisempitajuisia vitsejä, kuten vaikkapa löytyy esim. valituista paloista.
-Tarja

Toimitus vastaa: No tässä perinteisempää huumoria. Mitä blondi sanoo puhelimeen? "Natsiraiskaasuaperseeseen. insesti. Ninna Frosenius. Titta, komma titta snälla! Koripallo. Koripallo. koripallo. Monsterhelmet, vittu kypärä jossa on kyrpä!" Sitä se blondi sanoo puhelimeen, saatana. Lue Hymyä vitun Liisa Jaakonsaari!

Nyt vaalien alla kannattaa muistaa, ketä äänestää ja kuka ajaa isänmaan asioita. Maataloustuet alas! MTK huijaa kansalaista! Minä ostin litran maitopurkin ja huomasin, että sinne mahtuu vielä 1,7 dl vettä ennen kuin pinta tulee yli purkin reunoista. Johtopäätös: maitoa oli alunperin vain 8,2 dl, ja litrasta maksoin.
- Ääni Soinille!

Ai tääkö on palsta jossa kerrotaan sun kynästä. No mun kynä on puinen, lyijykynä. Sen toinen pää on vähän prölöinen, sillä tapaan järsiä sitä suussani. Eipä se ihmeellinen kynä ole, mutta se on mun kynä, ja se on mulle rakas.
-Ehmo Kuppari

Hallo! Warum schreiben Sie nicht über einen Nasenkontakt? Seit vier Jahren lese ich diesen Zeitschrift und niemals habe ich einen Artikel über Nasenkontakt gesehen. Bald werde ich traurig :(
- Hans aus Liechtenstein (Ja, Liechtenstein)

Toimitus: Ach, ja, ich habe ein Arschloch in meinen Lederhosen.

Yritin tehdä viime lehdestä poimimallani reseptillä makukondomihyytelöä. Lopputulos maistui kuitenkin aivan vehkeelle, eikä se edes hyytynyt.
-Hyytelöhiiri

Toimitus vastaa: Hyvä hyytelöhiiri, varmistithan, että kondomit olivat käyttämättömiä. Jos eivät, vehkeen maku selittyisi sillä suoraan. Tarkistithan myös preservatiivien päiväyksen. Vanhentuneet varmuusvälineet eivät aina säilytä alkuperäistä makuaan.
Ystävällisin terveisin toimituksen namusedät.

Hei Kvantti, onks hyvä fiilis?
-fiilistelijä95

Toimitus vastaa: Nyt on todella hyvä fiilis, nyt on pedofiilis.

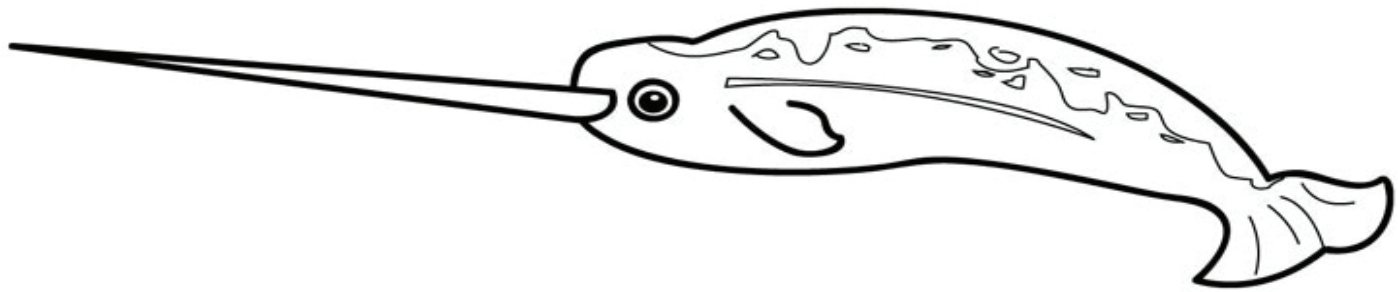

Hirvi

Hyvät lukijat, tänään puimme visaista ongelmaa hirven elämässä. Meitä on lähestynyt Ahti A. Hyvät naiset ja herrat, hän omistaa hirven. Tämänkertaisena asiantuntijanamme toimii ja Ahdin ahdinkoa lievittää koko kansan homovävy Adam Lambert (ELT, Homo).

Surullinen hei,

minun hirveni Kopernikus oli mitä reimoin sarvisuhari. Omistan maita, ja niissä se mennä pönki ja söi sokeritoppia, joita olin sille - tai ollaan nyt rehellisiä, hänelle - asettanut. Sitten jotain kuitenkin tapahtui: muuan sunnuntaina olin matkalla Kopernikuksen koppiin

toimittamaan hänen iltateetänsä. Mutta kuinkas kävikään, Kopernikusta ei näkynyt missään, ja hänen tilallaan oli huone. Ei mikä tahansa huone vaan laadukas sikarihuone: tammipöydät, nahkasohvat, volukivitakka, Rubensin maalaus ja Ruben Stiller. Ei mikään huono huone sinänsä, mutta kaipaan Kopernikusta, hän oli minun Erno Paasilinnani.

Hämmennyin tästä, ja hälytin apuun uskotun vävypoikani, Hillevius Rodrigues Heinänperän. Koetimme selvittää, mistä ilmiö johtuu, ja KorsPto-Hiba tarjoutui toistamaan sen, minkä Kopernikus teki. Mutta hänestä ei tullut sikarihuonetta, tuli vain keltaiseksi maalattu varastohuone. Seinät ovat lastulevyä; formaldehydin voi oikein haistaa. Lisäksi minibaarin sisällä on jotain ruskeaa, törkyistä nestettä. Mitä tuolla huoneella edes tekee? Ei ole mitään, mitä siellä säilyttäisinkään. Kaipaan myös Korsto-Hibaa. Hän oli minun Stephen Elopini. Koripallo.
-Ahti A. Brederholm

Oheisen vastauksen on suomentanut Berlin Alexanderdumasplatz.

Hei Ahti, hei Suomi,

olet löytänyt jotain, mikä on monille tuttua: hirvet totta tosiaan voivat tekeytyä huoneiksi, miksi

tahansa huoneiksi. Älä tunne surua, tunne iloa, että Kopernikus on löytänyyt sisäisen harmoniansa. Hän muuttuu kyllä takaisin sarvekkaaseen muotoon, mikäli haluaa. Hilleviuksesta olisin enemmän huolissani. Ihmiset eivät yleensä onnistu muuttumaan huoneista takaisin, ja huoneet, joiksi he muuttuvat ovat poikkeuksetta täysin hyödyttömiä partahuoneita, siis huoneita, joissa säilytetään partoja. En osaa auttaa, mutta suosittelen kasvattamaan parran ja viemään sen säilöön vävypoikaanne. Basketball.
- Adam L. Brederholm

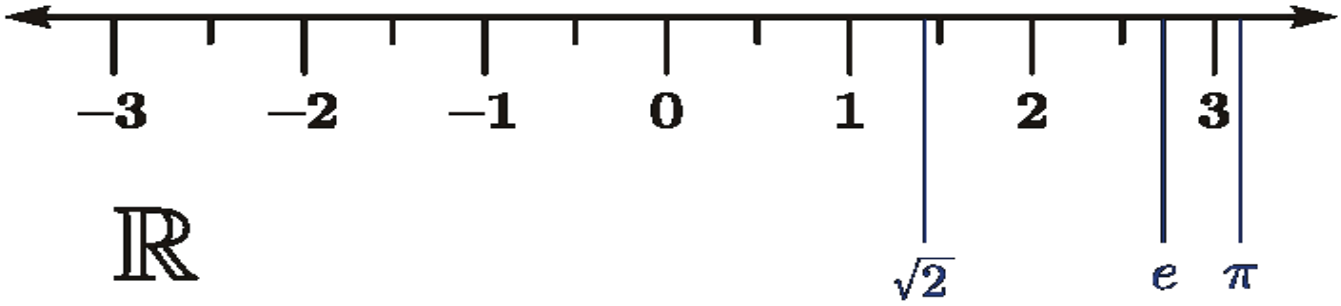

Harvinaisten reaalilukujen seura

Ilta hämärtää jo Tapiolassa, mutta ravintola Vihtorissa ei ilta vielä hiljene moneen tuntiin, sillä tänään on maanantai, ja kuten joka maanantaina, ravintolassa kokoontuu harvinaisten reaalilukujen seura HRS. Reaaliluvut ovat monille tuttuja tavallisista raja-arvolaskuista, mutta harvapa on tullut tutustunut reaalilukujen kiehtovaan maailmaan pintaa syvemmältä. Mietippä itse: montako reaalilukua osaat mainita nimeltä? Pii, Neperin luku ja neliöjuuri kaksi siihen monella jääkin. Harvinaisten reaalilukujen syntyi vastaamaan niiden ihmisten tarpeisiin, joille tämä ei ole tarpeeksi.

Täällä kokoontuvat ne, joille reaaliluvut ovat intohimo. "Reaalilukujen maailma on kiehtova ja runsas", ihastelee pitkäaikainen jäsen Timo: "Tuntuu että uusia reaalilukuja tulee vastaan ihan jatkuvasti." Seuran toimintaperiaate on yksinkertainen: uusi reaaliluku esitellään joka maanantai seuran kokouksessa. Useinkaan koko kansan reaaliluvut kuten kokonaislukukertoimisten polynomien juuret eivät kiinnosta seuran hienostunutta lukumakua. "Tyypillisesti meillä on jotain vähän erikoisempaa täällä tarjolla. Sellaista, jota ei ihan joka paikasta saa", Timo jatkaa: "Oma suosikkilukuni? No, et varmaan ole kuullut siitä."

Ei voida kuitenkaan sanoa, että reaalilukujen harrastajia olisi Suomessa tiheästi. "Eihän tämä mikään koko kansan harrastus ole", tunnustaa seuran puheenjohtaja Seppo: "Meitä on täällä ihan numeroituva määrä. Se on toki ihan ymmärrettävää sillä kaikkien reaalilukujen läpikäyminen vaatii hieman kärsivällisyyttä, jota useimmilta ihmisiltä ei löydy."

On sunnuntaiaamu. Tai oikeastaan iltapäivä. Päivästä ei ole tulossa hyvä. Jossain vaiheessa sängyssä maatessani tulen lopputulokseen, ettei ihminen elä pelkällä Buranalla ja vedellä. Olo tosin on parhaillaan sellainen, ettei se elämisen loppuminen tunnu välttämältä huonolta sekään. Joka tapauksessa, syödä pitäisi. Valitsen tutun pizzerian numeron puhelimestani ja ristin käteni toivoen, että toisessa päässä vastaisi joku, joka osaa suomen kieltä.

Mutta ei, Jumalaa ei ole. Tai jos on, ei hänellä riitä aikaa minun rukouksilleni. Tilaan pizzan neljällä täytteellä, luettelen ne hitaalla ja selkeällä äänellä, ja pizzamies ottaa tilaukseni ylös. Melkein herättelen jo toivoa, että huolimatta pizzamiehen virtuoosimaisesta taidosta pahoinpidellä suomenkielen ääntämystä ja kielioppia, kaikki ehkä menisi sulavasti ja puhelu olisi pian onnistuneesti ohi.

Pian puhelimesta kuitenkin kuuluu ”Monta pizza tulee?”. ”Öh, niin se yksi jonka tilasin juuri. Yksi pitsa.”. ”Mika täute?”. Luettelen täytteet uudestaan. Sitten seuraa kysymys, jonka toistamista pyydän kolme kertaa. ”Maksaako kulutusluoto?”. Tuohon dekryptausalgoritmini kaikilla kerroilla suppenee. Ei, en maksa kulutusluotolla, vaan Visa-electronilla. Kun pizza lopulta saapuu, on se kylmä ja siitä puuttuu yksi täytteistä. Pizzamies on matkalta soittanut, ettei gps löydä kadulle nimeltä ”Jämeretaival”.

Kerronpa toisenkin tarinan. Olen lukinnut itseni asuntoni ulkopuolelle. Soitan linnanisännälle. Tämän toimen tarkoitus on auttaa asukkaita tilanteissa, kun he esimerkiksi ovat lukinneet itsensä asuntonsa ulkopuolelle. Puhelimesta kuuluu Simpsonien Abun iloinen tervehdys ”Hellou!”. Jätän yksityiskohdat väliin, mutta en pääse asuntooni sisälle. Olemme ymmärtämättä toisiamme kahdella kielellä. Toisin kuin moni tässä lehdessä kirjoitettu asia, nämä kuvaukset eivät olleet keksittyjä.

”Neekeri tekee rikoksia”. ”Muslimi raiskaa”. ”Kiinalaisella on vinot silmät. Ja kyllä sekin varmaan raiskaa”. Näin sanoo mm. Halla-Aho. En tiedä puhuuko hän totta, mutta kyllä raiskaaminen monelle maahanmuuttajalle paremmin sopii kuin palveluammatti. Raiskaamisessa ja ryöstelyssä voi kehittyä erittäinkin hyväksi, vaikka ei osaisi paikallista kieltä sanaakaan.

Henkilökohtaisesti minulla ei ole mitään puskaraiskareita vastaan, en koe olevani heidän ydinkohderyhmäänsä. Annankin tulevissa vaaleissa ääneni sille puolueelle, joka lupaa potkia kielitaidottomat maahanmuuttajat pois palveluammateista ympäristöön, jossa pärjäämiseen heillä on paremmat edellytykset. Olkoonkin sitten vaikka väijymään lukiolaistyttöjä maamme puistoihin ja pururadoille.

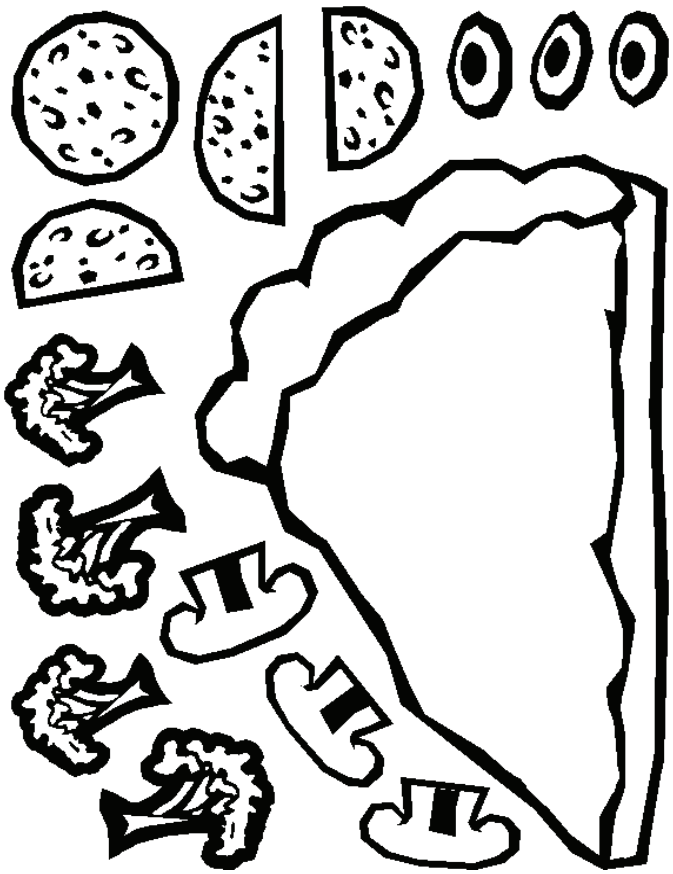

Kotilääkäri vastaa

Vaikka Kvantti ei tähän saakka ole tarjonnut lukijoilleen terveyspalveluita, saamme jatkuvasti säkeittäin säkeitä, joissa hypokondrisen neuroottiset lukijat lähestyvät meitä hengenvaarralliseksi kokemiensa oireiden tiimoilta. Jatkuvan tämänkaltaisen painostuksen ansiosta olemme viimein ottaneet yheyttä Helsingin yliopiston lääketieteellisen tiedekunnan opiskelijaan, Tuomo "Berlusconi" Kiiskiseen, joka vastaa tällä palstalla valittuihin kysymyksiin, ja pyrkii lievittämään räytymystä.

Heipo! Olen 23-vuotias mies Kankaanpäästä. Olen ollut erittäin huolestunut terveydestäni viimeisen kuuden tunnin aikana. Olen kokenut laajan kirjon voimallistuvia neurologisia oireita. Ensimmäiseksi huomasin jonkinlaista persoonallisuuden muuttumista sekä lihasten rentoutumista. Tämä herätti mielessäni välittömästi syvän huolen, sillä lukeneena henkilönä tiedän tämänkaltaisen oireiston liittyvän tyypillisesti esimerkiksi Alzheimerin tautiin. Tuntien kuluessa havaitsin myös motoriikkani heikentyneen. En ole myöskään pitänyt itseäni laulumiehenä, mutta kummastukseksi karaoke alkoikin kiehtoa. Tervehdin ensimmäistä kertaa pitkäaikaista ihastukseni kohdetta ensimmäistä kertaa kadulle. Tämä ei ole ollenkaan tyypillistä minulle, vältänhän katsekontaktia. Mikä minulla on, onko hermostoni rappeutumassa jonkin kammottavan taudin toimesta? Asun kolmiossa.
-Ensio Toisio

Hei Enska! Jos oireesi tosiaan ovat jatkuneet vain muutaman tunnin ajan, en usko että on syytä huolestua. Nuku yli yön ja tutkiskele mihin suuntaan oireesi ovat muuttuneet. Jos aamulla hilpeys on vaihtunut huonovointisuuteen ja päänsärkyyn, voit olla varma, että olet olet sairastunut humalaksi kutsuttuun oireyhtymään. Tämä tarttuu tyypillisesti etyylialkoholin välityksellä pisaratartuntana. Jos oireet kuitenkin jatkuvat huomattavasti pidempään, on todennäköistä, että olet jatkanut alkoholin nauttimista. Tällöin suosittelen, että joisit mielummin vettä.
-Silvio

Dear Kvantti, olen 16-vuotias lukiolaistyttö. Minua on vaivannut jo päiväkausia eräänlainen ahtauden tunne suussani. Syöminen, puhuminen ja suun sulkeminen tuottavat vaikeuksia. Myös hengenahdistusta sekä hetkellistä oksentamisen tarvetta on esiintynyt. Suussani on jo päivien ajan viipyillyt paha, suorastaan vehkeenomainen, maku. Mistä on kyse, pitäisikö minun ottaa yhteyttä lääkäriin?
-90-60-90-Blondi

Hei, todennäköisesti sinulla ei ole mitään syytä huoleen. Tilasi on ikäisellesi tytölle melko normaali vaihe kehitystä. Uskon, että olet altistunut pitkäänjatkuneelle suihinotolle. Jos kyseessä kuitenkin on isäsi tai joku muu lähisukulainen, suosittelisin ottamaan yhteyttä viranomaisiin. Muussa tapauksessa, jos tämä tila häiritsee sinua, kehotan ottamaan kumppanin siittimen pois suustasi ja juomaan paljon vettä.
-Tupsu

Heijsan! Se on soikea, kellertävän rusehtava ja hieman muhkurainen. Kooltaan se on noin lapsen nyrkin kokoinen. Aluksi se oli hyvinkin multainen, joten pesin sen. Pitäisikö minun olla huolissani? -Mats Sundin

Heippa, Mats. Syytä minkäänlaiseen huoleen ei ole! Olen melko varma, että kyseessä on peruna. Älä pelkää, ne ovat hyvinkin tavanomaisia. Varmuuden vuoksi toki suosittelisin, että juot paljon vettä. -Roskakala

Pentiskorneri

Uuden vuosituhannen ennätystenmurskajaiset jatkuvat. Kärkitulos pitää yhä, mutta vanha ennätys on nyt lyöty myös toisen henkilön toimesta. Ville "ykköstonttu" "ykköskoponen" Koponen on saavuttanut kunnioitettavan 16900 pisteen rajapyykin, vaikka 17000 haamuraja jäikin haaveeksi. Lisänimi "17k" jää siis odottamaan tulevaisuuteen. Kvantti ei tämän johdosta enää uskaltanut ottaa yhteyttä Visaan, peläten vanhan mestarin paluuta.

Killan pentisskene on muutenkin kokenut järkyttäviä muutoksia. Kiltahuoneella vieraillut Kvantin toimittaja, joka oli wanhaan hywaan aicaan tottunut jonottamaan yhdelle ainoalle pentiskoneelle, järkyttyi nähdessään rinnakkain kolme (3) konetta, joissa peli oli auki. Tästä järkyttyneenä kyseinen toimittaja vannoo pysyttelevänsä poissa kiltikseltä, kunnes on unohtanut kyseisen tapahtuman / kunnes pentis löytyy taas vain siltä Oikealta koneelta.

INNOFACTOR®

on nuorekas, kasvava ja kansainvälistyvä suomalainen yritys, jossa on reipas tekemisen meininki ja mukava työskennellä. Toimitamme korkeatasoisia internetpohjaisia ohjelmistoratkaisuja yrityksille, järjestöille, seurakunnille, kunnille ja kaupungeille sekä valtionhallintoon Suomessa ja muualla Euroopassa.

Toimipisteemme sijaitsevat Espoossa, Tampereella, Turussa, Lahdessa, Kuopiossa ja Kajaanissa.

Parhaiden palveluiden kehittäminen vaatii parhaat tekijät. Oletko valmis tarttumaan haasteeseen?

Juuri nyt haemme:
SharePoint-osaajia
Ohjelmistokehittäjiä.
Kysy myös kesäharjoittelupaikkojamme!

Lisätietoa tehtävistä: Anne Nirkko/p. 044 582 8028, anne.nirkko@innofactor.com. Seuraa myös ilmoitteluamme osoitteessa www.innofactor.com/rekry sekä Helsingin Sanomissa ja Oikotiellä!

www.innofactor.com/rekry

Microsoft GOLD CERTIFIED Partner

Stephen Elop, ulkomaalainen

mitä sitten jos ihmisiä kuolee,
nehän on libyalaisia, tokko
ihmisiä lainkaan

afrikassa ja kaikkea

niin, eikös ne sielläpäin ole
NEEKEREITÄ

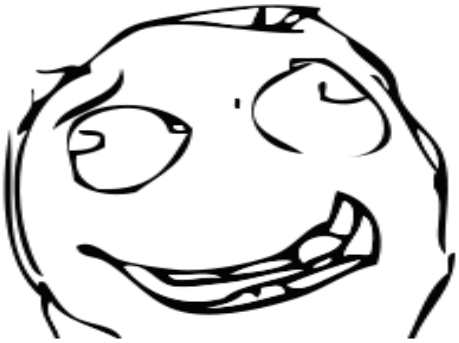

stephen elop varmaan tappoi ne

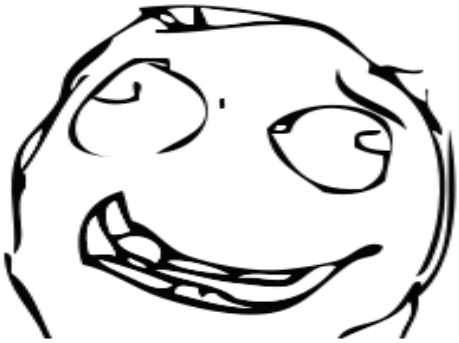

ei stephen elop neekereitä tapa
|
kuollut neekeri ei tule suomeen
elämään meidän verorahoilla ja
raiskaamaan meidän töitä, joten
niiden tappaminen olisi suomen
edun mukaista
|
ja stephen elop ei tee mitään
mikä olisi suomen edun mukaista
|
se vihaa suomea!

se myi ne nekrut microsoftille.
niistä valmistetaan bugeja
windows käyttöjärjestelmiin
|
neekeri on hyvä raaka-aine
bugeille

Stephen Elop kaatoi nopan keskellä tenttiviikkoa

niinpä

jokaista irtisanottua insinööriä kohden stephen elop palkkaa kaksi neekeriä

stephen elop tuo jokaista hävinnyttä nokian työpaikkaa kohden neekerin suomeen loisimaan

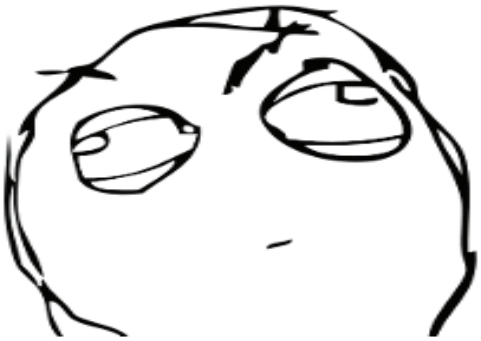

palkkas just firman ulkopuolelta uuden pomon markkinointiin, nimittäin NEEKERIn

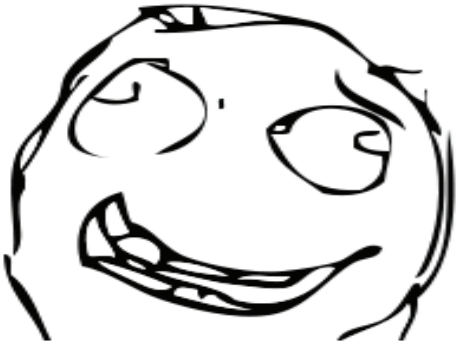

seuraavaksi stephen elop tuo lintuinfluenssan suomeen

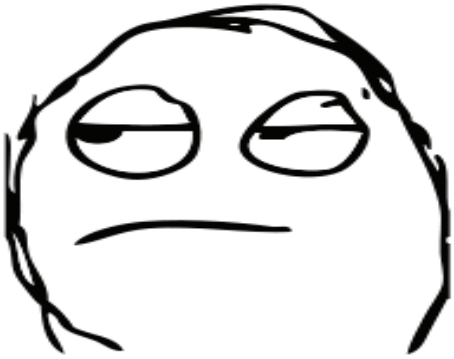

ja sen jälkeen rokotteen sitä vastaan, ja se rokote tappaa kaikki

eikä kauheus siihen pääty
|
sitten se ostaa rokotuksesta saaduilla rahoilla microsoftin osakkeita
|
ja myy nokian osakkeita
|
ja nauraa pahisnaurua

ostaa paketillisen mämmiä ja karjalanpiirakoita todetakseen että ne ovat pahoja, kuten kaikki suomalaiset perinneruoat

millä se ne ostaa, niillä minun yritystukiin käytetyillä verorahoillani
|
varastamista se on saatana
\

ja sitten se lähettää sähköpostiviestin, jossa se haukkuu niitä mämmiä ja karjalanpiirakoita
\

yksin systeemianalyysin dosentti puolustaa isäm maata rappiolta
\

hyvät naiset ja herrat, stephen elop, hän on ulkomaalainen
\

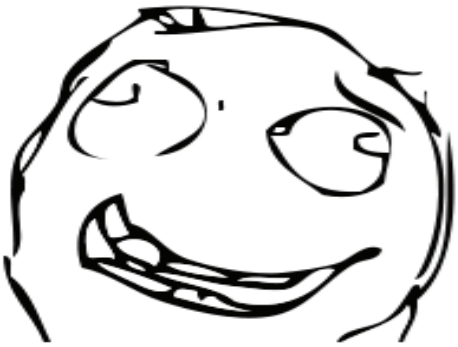

ja pian mämmin ja karjalanpiirakoiden valmistus ja kehitys siirtyy usaan, jossa niistä tehdään ihan paskoja
\

kanadaan
\

stephen elop varmaan purkaa suomeen nyt patoumiaan siitä ettei itse ole kotoisin edes oikeasta maasta
\

ei kun se on vain läpensä paha
\

Stephen elop painoi kiltalehteen kuvan jossa näkyvät naisen rinnat muttei kasvoja

Ulkomaankirjeenvaihtaja

Syvässä etelässä

Kvantin tämänkeväisen ulkomaankirjeenvaihtajan asemapaikka ei ole eksoottinen Australia vaan meille kaikille niin rakas Ruotsi ja tarkemmin Lundin sympaattinen yliopistokaupunki. Syypää tähän ei ole Stephen Elop, vaan itse Tuula Teeri.

Osa vanhemmista tieteenharjoittajista saattaa muistaa, kuinka Lundin yliopiston teekkarifyysikoita vieraili wappuisin pääkaupunkiseudulla takavuosina. Myös vastavierailua Lundiin pähkäiltiin kerran jos toisenkin, mutta se ei syystä tai toisesta koskaan toteutunut. Itselleni syttyi kuitenkin mielenkiinto tähän Etelä-Ruotsin Cambridgeen (tai Jyväskylään, riippuen keneltä asiasta kysyy) ja kun samanaikaisesti oma elämäntilanne salli sen ja itse Aalto-yliopiston rehtori usutti taannoin lähtemään vaihtoon jos ei kauemmas niin edes Ruotsiin tai Venäjälle, tulin lähteneeksi puolen vuoden pikavisiitille katsomaan, mitä Etelä-Ruotsissa oikein on meneillään.

Sen, mitä on meneillään, selittäminen helpottuu pienellä historiakatsauksella. Nykyisin noin 76000 asukkaan Lund oli joskus viikinkiajan jälkeen Tanskan (luit oikein) hengellisen vallan keskus ja pysyi sellaisena noin 1600-luvulle asti, jolloin koko nykyinen Skoone siirtyi ruotsalaisille. Aluetta ruotsalaistamaan päätettiin perustaa vuonna 1666 myös yliopisto, jonka mottona on edelleen “valmiina molempiin” tarkoittaen tenttejä ja tanskalaisten odotettua revanssia. 60-luvulla Lundiin perustettiin myös teknillinen korkeakoulu, joka sittemmin teki nopeasti ns. Oulut eli liittyi yliopistoon sen tiedekunnaksi, tosin sillä varauksella että teekkareilla on edelleen omat saavutetut etunsa ja kuntatalonsa, joihin muilla on asiaa vain kutsusta. Samaten yliopiston fysiikan laitos toimii yhdessä TKK:n sähkötaloakin sokkeloisemmassa ja isommassa kompleksissa, mutta henkilökunta on jaoteltu sisäisesti matemaattis-luonnontieteellisen ja teknillisen tiedekunnan väkeen.

60-luvun lopun italialaisessa laatudokumentissa *Svezia, inferno e paradiso* (soundtrack löytyy Spotifysta ja sitä voi suositella kaikille härskin italofunkin ystäville) Ruotsi esitettiin huumeiden, vapaan seksin, pornografian ja yleisen säädyttömyyden ykköskohteena kaikille, jotka kaipaavat asioita, joista kotona ei pääse nauttimaan. Nykyään Euroopan viralliset paheiden pesät taitavat sijaita pykälää etelämpänä, mutta Ruotsissa on siltikin mahdollista tehdä yhtä sun toista, joka ei onnistu kotona.

Tutkija- ja opiskelumielisiä fyysikoita kiinnostanee tietää, että yliopiston ennestään jo kohtalaisen laajaa tutkimuslaitteistoa ollaan tällä hetkellä vahvistamassa maailman järeimmäksi suunnitellulla neutronilähteellä European Spallation Sourcella ja tähän liittyvää kuhinaa ja opetusta on nähtävissä reippaasti jo nyt. Lundin useasti Ruotsin parhaaksi rankattu fysiikan laitos tarjoaa muutenkin opetusta laidasta laitaan,

Stephen elop ohjasi twilight-elokuvat

kunhan kurssit löytää: ihan tavallinenkin opetusohjelma on haudattu melkoisen syvälle yliopiston nettisivuihin ja erikoiskursseista tiedotetaan lähinnä fysiikan talon ilmoitustauluilla. Noppaa, Oodia ja muita nykyajan ihmeitä ei täällä tunneta.

Toisaalta lundilaisilla on 350-vuotinen opiskelijaelämäperinne ja perus- ja vaihto-opiskelijalle kaupungista löytyy osakuntia, ainejärjestöjä, teekkarikiltoja, teekkarien kattojärjestö omine Dipoleineen (joka on kaiken lisäksi onnistunut pysymään vielä opiskelijakäytössä) ja lukematon joukko muita instansseja, jotka järjestävät parikolme vaihtoehtoista iltamenoa noin jokaiselle viikonpäivälle. Koska tekniikka on yliopistolla vain yksi tiedekunta ja ruotsalaisilla opiskelijoilla muutenkin taipumusta tietynlaiseen räväkkään yhteiskunnallisuuteen, ohjelma voi olla Otaniemeen tottuneelle astetta värikkäämpää: tähän asti eksoottisinta on ollut maolais-kolmasmaailmalais-anarko-feministis-sosialistinen osakunta sekä oikeustieteilijöiden UNICEF-kerhon elokuvailta.

Vaikka Ruotsi muuten tuntuukin useasti hyvin lievästi vääristyneeltä peilikuvalta koto-Suomesta ja jopa skoonelaisten tanskasta reilusti vaikutteita ottaneesta kielestä saa selvää pienellä totuttelulla (ei että kaikki sitä Lundissa puhuisivat, suurin osa opiskelijoista kun on kotoisin jostain muualta), pieniä eroja kulttuurissa voi kuitenkin havaita. Luennot ovat D-saliin tottuneelle melkoista ruotsalaista diskuteerausta ja kysymyksiä luennoitsijoille ja yleisölle pallotellaan reilusti Otaniemeä enemmän sekä luentojen aikana että niiden välissä. Tukholmalaiseen Stureplanin pintaliitomenoon verrattuna Skoone ja Malmö ovat pykälää maanläheisempiä ja ei-tukholmalaisia yhdistää täälläkin taipumus pitää pääkaupungin asukkaita snobbailevina mulkvisteina. Toisaalta meno syvän etelän pikkukaupungissakin on selvästi Espoota kansainvälisempää: halpojen opiskelijalounaiden puute on kompensoitu yhden jos toisenkin maalaisella pikaruoalla ja yksin vaihto-opiskelijoita ja kansainvälisiä maisteriopiskelijoita löytyy Lundista tuhansia. Eurooppa tuntuu muutenkin läheiseltä: Kööpenhamina, sen lentokenttä ja yöjunat mihin tahansa ovat Lundin asemalta 30 minuutin lähijunan päässä.

Seuraavalla kerralla paljastamme eteläruotsalaisen opiskelijawapun salaisuudet ja lopullisen nokkimisjärjestyksen ruotsalaisten ja suomalaisten fyysikoiden välillä, joten kannattaa pysyä kanavalla.

- Patrik

Stephen Elop sammutti Fukushiman generaattorit

Fuusio 64 kuvina

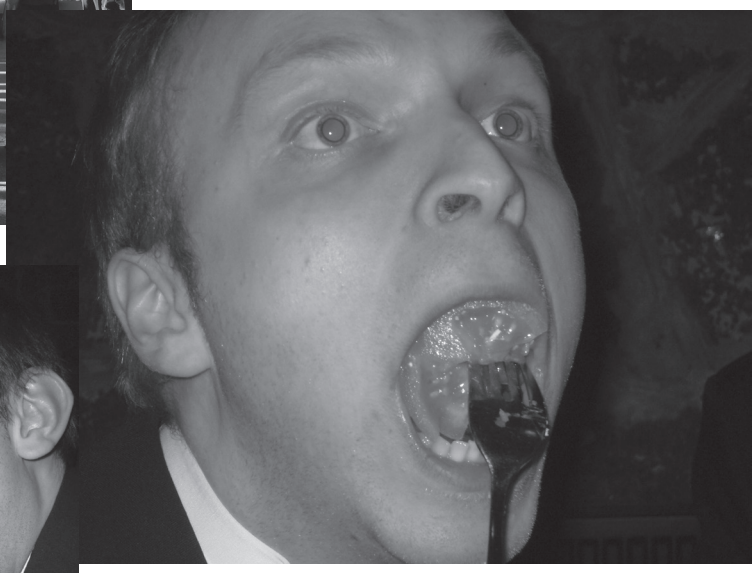

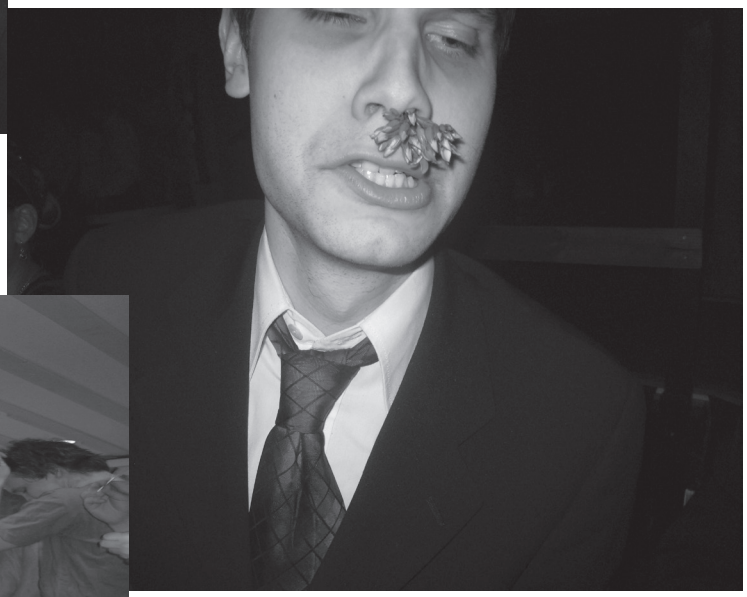

Stephen elop keksi munamiehen

Stephen elop ei lunastanut huuto.net voittoaan

Stephen elop nauraa pahisnaurua

FENNO VOIMA

Stephen elop kosti pearl harborin

Stephen elop toi fuusion juhlijoille krapulan

McKinsey&Company

This is not practice – *it's real.*

Apply to Helsinki Internship program for Fall 2011 and Spring 2012

Join an international consulting team for 8-12 weeks. Work with exceptional people and learn from them. McKinsey's Internship gives you the chance to challenge yourself. This is not just another internship – it's the start of your career!

The program is intended for students with more than 150 credits and the application period ends on **March 31, 2011.**

To learn more about our work, people, and career options visit www.mckinsey.fi. With any questions, please contact

Mari Johansson
mari_johansson@mckinsey.com
or 09-61571517.

To apply, please visit www.mckinsey.fi and select Helsinki Recruiting

Entrusted (detail). Vesa Pesonen.